

Naroa Auzmendi Gorostiza

A maila • 1 saria

Naroa Auzmendi Gorostiza nauzue, 17 urteko ordiziarra. Batxilergoa amaitzen ari naiz Ordiziako Jakintza ikastolan. Asialdian egitea gustatzen zaizkidan gauzen zerrenda infinitu bat osa nezake; orri zuriak zikintzea, literatura eta lagunekin denbora pasatzea dira, baina, gogokoenak. Aurten aurkeztutako lan honek hainbat esanahi izan ditzakeen arren, nik pertsonen borondatea, emakumeena, bereziki, nabarmendu nahi izan dut. Besterik gabe, eskerrik asko eta espero zuen gustuko izatea. Naroa

UTZI DU PORTUA ITSASONTZIAK

Utzi du portua itsasontziak.

Utzi dute portua

Kapitainaren gidaritzapean dauden 16 marinelek.

Utzi du portua itsasontziak.

Utzi du etxea nebak.

Utzi du etxea aita.

Negarrez hastear zela alde egin du amak

eta ni hemen nago,

ontzia noiz bueltan itzuliko,

neu ere bertan eramateko

esperoan.

Itsaso barean, ordea, ez da mugimendurik,

ez da argirik,

ez da txaluparik,

itxaropen izpirik,

nire bila etorriko denik.

Utzi du portua itsasontziak.

Utzi dute portua

Kapitainaren godaritzapean dauden 16 marinelek.

Utzi du portua itsasontziak.

OLERKIA

Ez dut agurtu aita,
ezta neba ere.
Ohartzerako bazihoazten
portu bakarti eta isil hartatik,
esku artetik.
Ama, bere betazaletan metaturiko malko zama ezin jasan,
badoa,
atari ilun honetatik,
nire albotik,
esku artetik.

Jarraituko zintuzket, ama,
zinez jarraituko zintuzket.
Zure masailak blaitzen dituzten negar-malko urjauzia gerarazteko
jarraituko zintuzket, ama.
Nire senak, baina, itsasoa du maite, ama.

Barkaidazu,
ama.

Utzi du portua batelak.
Utzi du portu isila neskato gazteak.
Utzi du portua oholezko txalupa ttipiak.
Utzi du portua batelak.

Gibelera begiratu dut
nire begiek ama topatuko zutelakoan.
Zapi zuri bat eskuan eta malko jario infinitu batez agurtu du alaba.

Utzi du portua itsasontziak.
Utzi dut portua.
Kapitaina soilik, marinel barik.
Utzi du portua itsasontziak.